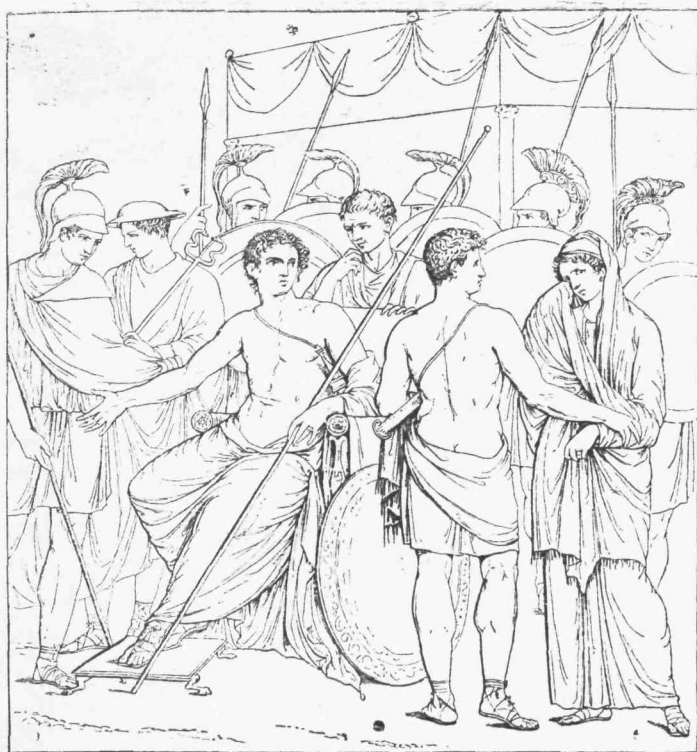

ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΒΡΙΣΗΙΔΟΣ

420 π. Χ. εὐρεθέντος ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀπάρχοντος νῦν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Ρούβου, πόλεως τοῦ Βαρίου. Ὁ τεχνίτης ἐπὶ τὸ ἐλευθεριώτερον ἐξ εἰκονίζει τὰ ἀπὸ τοῦ στίχου 430 τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐξῆς ἐκτυλισσόμενα. Κάτωθι ἴσταιται ἱερὸς μετὰ τινος νεάνιδος πρὸ τοῦ καίοντος βωμοῦ, ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἴσταιται ἐν φιλαρέσκῳ στάσει ἡ Χρυσή, ἀκολούθουμένη ὑπὸ δύο ἀμφιπόλων, ὅπισθεν δὲ σύρεται εἰς τὸν βωμὸν βοῦς πρὸς θυσίαν. Ἄνω, ἀριστερᾷ τῆς εἰκόνος, ὁ Χρύσης εὐχεται πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα (στιχ. 451—456) ὅστις εἰκονίζεται εἰς τὸ κέντρον, κρατῶν διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς δάφνην, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς θωπεύοντα δορκάδα. Πέριξ καὶ ἄνω τῆς σκηνῆς ταύτης εἰκονίζονται ἡ Ἥρα, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Ἀρτεμις ὡς θεαταί.

ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ

Ἡ ζήλοτυπία διὰ τὸν εὐλικρινῶς ἀγαπῶντα εἶνε ἀνάγκη τῆς ψυχῆς. Διὶ τὸν μὴ ἀγαπῶντα, κοιμικὸν ἐλλείπτωμα.

*

Ὁ Ἑρως εἶναι τὸ ἀεροπλάνον τῆς Ψυχῆς.

*

Ὁ Θεὸς δημιουργῶν τὴν θάλασσαν τριπλασίαν τῆς ξηρᾶς, ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ ὅτι θὰ βασιλεύῃ εἰς τὸν κόσμον ἡ ἀσταςία.

*

Συνήθως οἱ πρόλογοι τῶν βιβλίων ὁμοιάζουσι τὰ συγχωροχάρτια τοῦ Πάπα. Ἀναγράφουν ἐπαίνους, διότι δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ τοὺς εἰποῦν ἄλλοι.

*

Ἡ ἀδυναμία τῆς γυναικὸς ἔγκειται εἰς τὸν... ἄνδρα.

*

Ἐλπὶς: Μέλλουσα ἀνάμνησις. Ἀνάμνησις: Μέλλουσα ἐλπίς.

ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

*

Παράξενα πράγματα! Ἐνῶ διὰ γεννάται ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχῃ λευκὰς τρίχας — χρῶμα ἀθωότητος — καὶ ὅταν θνήσκῃ γέρον μαύρας — χρῶμα πένθους — συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Γεννῶμεθα ἀθῶοι μὲ τὸ ἔρεβος εἰς τὰς τρίχας καὶ μαραινόμεθα θνήσκοντες ἀμαρτωλοὶ μὲ τὸ χρῶμα τῆς... ἀθωότητος

*

Ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶνε ἡ φαντασία, ἀδύνατον νὰ προσεγγίσῃ, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ δημιουργήσῃ τὴν πραγματικότητα. Ἡ παρατήρησις εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν φιλολογίαν εἶνε μεγαλειότερος παράγων ἢ ἡ φαντασία.

ΔΙΚ.